

Indholdsfortegnelse

1.	Detentionslokalerne	2
2.	Oplysninger afgivet under inspektionen	5
3.	Rapportgennemgang	8
	3.1. Grundlaget for detentionsanbringelsen.....	11
	3.2. Lægeundersøgelse.....	14
	3.3. Oplysninger fra kriminalregistret.....	19
	3.4. Visitation	19
	3.5. Tilsyn	22
	3.6. Løsladelsestidspunktet	27
	3.7. Vejledning om alkoholbehandling og -afvænnning	27
4.	Opfølgning.....	29
5.	Underretning.....	29

Den 9. januar 2001 foretog jeg og tre af embedets øvrige medarbejdere inspektion af detentionen på Station 3 i København. I forbindelse med inspektionen modtog jeg rapportmateriale til gennemgang, jf. nærmere nedenfor under pkt. 3.

Denne rapport har i en foreløbig udgave været sendt til Station 3, Politidirektøren i København og Justitsministeriet for at myndighederne kunne få lejlighed til at fremkomme med de eventuelle bemærkninger om faktiske forhold som rapporten måtte give anledning til. Ingen af myndighederne har fremsendt bemærkninger til den foreløbige rapport.

1. Detentionslokalerne

Detentionslokalerne er beliggende i politigårdens kælder. Det blev oplyst at politistationen, herunder detentionslokalerne, er bygget i 1977. Der er i alt 12 detentionslokaler på hver ca. seks m². Indgang til lokalerne sker via politistationens baggård.

Ved indgangen til lokalerne er der visitations- og modtagelsesrum. Her er en skranke, skabe med lås til opbevaring af de anholdtes effekter, tæpper til udlevering til de anholdte mv.

På skranken lå Rigspolitichefens pjece fra oktober 1987 om alkoholafvænnings- og -behandling. Det blev oplyst at den altid udleveres til de anholdte.

I det første rum på gangen med detentionslokalerne er der en håndvask og et toilet.

Herefter er de identisk indrettede detentionslokaler D1–12 placeret i forlængelse af hinanden. Foran hvert lokale på gangen er der øverst på væggen ophængt en brandmelder. Lokalerne D1 til D4 er de

lokaler som normalt først tages i brug. D11 anvendes med brandvæsenets godkendelse til opbevaring af fyrværkeri.

Lokalerne har hvide vægge og grå gulve. Der er varme i gulvene.

I hvert lokale er der to forholdsvis store vinduer placeret højt oppe på væggen mod gården. Der er højt til loftet. Vinduerne er uigennemsigtige. Ind- og udkig er dermed hindret, og lysindstrømningen fra vinduerne er begrænset.

Derudover er der over døren i hvert lokale indsat en stor el-spærepære, forsvarligt afskærmet. Lampen giver et skarpt og neon-agtigt skær som ikke fordeles over hele lokalet.

Mod væggen med vinduerne er der i hvert lokale en lav forhøjning (på ca. 10 cm) hvorpå en madras er placeret. Forhøjningernes hjørner og kanter er lidt rundede. I gulvene er der en kloakrist.

I hjørnerne mod dørene er der i hvert lokale et overvågningskamera. På (indersiden af) dørene er med sort skrift i hvert lokale markeret ”TV-overvågning” og malet et overvågningskamera. Desuden er der på væggen en kaldeknop. Instrumenterne blev afprøvet og virkede under inspektionen. Dog var billedet fra D3 lidt uklart. Det blev oplyst at det dels kan skyldes at monitoren er gammel, dels at der er spyt på linsen. Linserne bliver imidlertid ofte rengjort.

Over dørene er der en ventilationsrist. Der er indkigshuller i dørene. På indersiden af dørene er der enkelte ridser som ikke er dybe.

Som jeg også tilkendegav under inspektionen er lokalerne i god stand. De er velholdte og der er rent.

Da der i dørene kun er meget få og overfladiske ridser har jeg ikke grund til at stille spørgsmål ved grundigheden af de foretagne visitationer.

På indkigshullet til lokalerne D2, D4, D6 og D12 mangler den skive som dækker hullet udefra.

Med henblik på hindring af indkig fra andre anholdte eller øvrige uvedkommende som (undtagelsesvist) måtte færdes på detentionsgangen, henstiller jeg at også indkigshullerne til lokalerne D2, D4, D6 og D12 forsynes med en skive.

Indkigshullerne til D1, D5, D8 og D12 er lidt slørede. Dog er det muligt at se igennem hullerne.

Jeg henstiller for en god ordens skyld til politiinspektøren at være opmærksom på at alle indkigshullerne altid skal være tilstrækkeligt klare til at se igennem.

Der er ventilationsriste med nye gitre for.

Det bemærkes i den forbindelse at Rigspolitichefen i september 1998 på min foranledning og på baggrund af en konkret sag i Grønland anmodede Politidirektøren i København og samtlige politimestre om en indberetning om hvorvidt der i danske detentioner fandtes ventilationsriste der kunne udgøre en sikkerhedsrisiko. Resultatet af indberetningerne viste at 16 politikredse samt Rigspolitichefens afd. E vurderede at der kunne være en sikkerhedsrisiko ved de anvendte riste. Station 3 var blandt de steder hvor ristene mentes at kunne udgøre en sikkerhedsrisiko.

Rigspolitichefen meddelte ved brev af 22. februar 1999 Justitsministeriet at de nævnte riste ville blive udskiftet. Justitsministeriet orienterede mig om denne tilkendegivelse ved brev af 23. februar 1999. I brev af 5. marts 1999 meddelte jeg Justitsministeriet at jeg havde noteret mig i hvilke politikredse ventilationsristene kunne udgøre en sikkerhedsrisiko, og at disse riste ville blive udskiftet. Jeg meddelte samtidig at jeg gik ud fra at Justitsministeriet ville følge det afsluttende forløb med udskiftningerne, og at jeg således ikke ville foretage mig mere i sagen.

Udover detentionslokalerne fik jeg bl.a. lejlighed til at se stationens meget store anholdelseslokale som også findes i politigårdens kælder og som kan anvendes til masseanholdelser, f.eks. i forbindelse med fodboldkampe eller demonstrationer.

2. Oplysninger afgivet under inspektionen

Den 9. januar 2001 foretog jeg også inspektion af detentionerne på Station 1 og 2. Det blev under inspektionerne oplyst at der den 5. november 2000 som et led i de besparelser som politiet efter finansloven er pålagt, skete en ændring af natberedskabet således at der om natten kun kunne ske anbringelse på Station 1. Pr. 15. november 2000 blev dette dog ændret således at der fra da af også kunne ske detentionsanbringelse på Station 3 om natten.

Station 1 har efterfølgende telefonisk oplyst at ordningen med ændring af natberedskabet rettelig blev anvendt (allerede) fra den 4. november 2000 og (først) ændret den 17. december 2000. I perioden 4. november 2000 til 17. december 2000 skete der dog af pladmæssige grunde nogle gange alligevel anbringelse andre steder end på Station 1 om natten.

Under inspektionen af Station 1 udbad jeg mig skriftlig orientering om denne ordning. Med brev af 17. august 2001 har Politidirektøren i København fremsendt en redegørelse af 10. august 2001 herom. I redegørelsen er bl.a. anført følgende:

”...

Ordningen med det fælles natberedskab viste såvel hensigtsmæssige som uhensigtsmæssige sider, og en nedsat følgegruppe evaluerede løbende natberedskabet for at optimere tjenesten dels til borgernes, men også til politifolkenes tilfredshed.

Meget hurtigt blev det klart, at travlhed, arbejdsmiljø samt tekniske og bygningsmæssige forhold, var årsag til forskellige problemstillinger. Følgegruppen besluttede derfor på et møde den 13. november 2000, at der skulle ske en opnormering af vagthavendegruppen med 1 m/k torsdag, fredag og lørdag nat. Opnormeringen skal ses i lyset af, at der fra de vagthavendes side blev gjort opmærksom på, at der var for dårlig kvalitet i det arbejde, der blev udført specielt omkring varetagelse af de anholdte.

Den 14. november 2000 traf følgegruppen den beslutning, at station 3 fra den 16. november 2000 skulle dele natberedskabet med station 1 på torsdage, fredage og lørdage. Dette blev gjort i erkendelse af, at der var for mange problemer, der ikke kunne løses, samt at ordningen i en række henseender var uhensigtsmæssig i relation til bygningsmasse, ressourceanvendelse, arbejdsmiljø, m.v.

Ved et møde først i december konkluderede følgegruppen på baggrund af forholdene i november måned 2000, at der stadig var utilfredsstillende forhold ved ordningen, hvilket medførte en beslutning om, at både station 1 og station 3 skulle indgå i det centrale natberedskab alle dage fra torsdag den 14. december 2000. Dette tiltag viste sig at løse mange af de problemer, der gav anledning til

utilfredsheden. Et af problemerne var som tidligere nævnt, at de vagthavende bl.a. ikke kunne nå at føre de pålagte tilsyn med anholdte i tilstrækkeligt omfang, hvilket betød ekstraordinære åbninger af station 2 og 3 i perioden.

Det skal endvidere bemærkes, at der op til de 4 weekender (torsdag, fredag og lørdag) i december 2000 yderligere blev stillet personale til rådighed for målrettede indsatser i forbindelse med vold og uro relateret til julefrokoster i politikredsen. De målrettede indsatser blev på skift styret fra station 2 til og med station 5. I forbindelse med disse indsatser blev den ansvarlige station natåbnet med henblik på styring af den konkrete indsats, ligesom stationen kunne modtage anholdte relateret til selve indsatsen.

I forbindelse med den ekstraordinære åbning var der ikke almindelig publikumsbetjening på stationen.

De vagthavende gav efterfølgende udtryk for, at der nu ikke længere var problemer med tilsynene med de anholdte.

Station 2 forestod den målrettede indsats (vold – uro) i uge 48, station 3 i uge 49, station 4 i uge 50 og station 5 i uge 51.

Foruden ovennævnte målrettede indsatser havde Politivagten på Københavns Hovedbanegård også ekstraordinært natåbent alle weekender i december 2000.

- o -

Med baggrund i de strukturændringer der p.t. pågår i Københavns Politi, blev der den 26. marts 2001 truffet beslutning om, at station 4 igen skulle fungere som døgnbetjent station. Det betyder, at Københavns Politi i dag og fremover har døgnbetjente stationer på station 1, 3 og 4.

Ekstraordinære natåbninger af station 2 og 3

Ved ekstraordinær natåbning af station 2 og 3 i november/december 2000, blev der placeret en chargeret vagthavende og to politifolk på den aktuelle station. Dette udelukkende for at varetage de anholdtes interesser. De nævnte stationer var således ikke åbne for publikumsbetjening.

Antallet af anholdte oversteg på tidspunkter kapaciteten på station 1, hvorfor station 2 ekstraordinært blev natåbnet både torsdag den 30. november 2000 og lørdag den 2. december 2000, ligesom station 3 blev det lørdag den 2. december 2000.

Igen fredag og lørdag den 8. og 9. december 2000 blev station 3 ekstraordinært natåbnet, idet der var et stort antal anholdte.

Modtagelse af anholdte

På de københavnske politistationer var og er proceduren stadig sådan, at der ved hver vagt er én blandt de vagthavende, der på hele vagten er ansvarlig for de anholdte. Dette indebærer modtagelse af den anholdte, opdatering i POL-SAS (edb-anholdelsesprotokol), tilsyn med anholdte og notering af tidspunkter for tilsyn og hvem der har udført tilsynene på anholdelsesblanketten, samt hvis pgl. skal løslades inden for vagten, så forestår han også dette.

Natberedskabets konsekvenser for den anholdte

I forbindelse med natberedskabet blev der fra centralt hold udstukket en række retningslinier. Således blev der også lavet retningslinier for, hvordan en anholdt skulle behandles under ordningen med natberedskabet.

Retningslinierne var og er som følger:

Skønnes en sag med en anholdt på en station først at være færdigbehandlet efter kl. 2300, skal vagthavende for station 4's og 5's vedkommende i samråd med vagtlederen på station 1 og vagthavende for station 2's vedkommende i samråd med vagtlederen på station 3 træffe afgørelse om, at anholdte, sagen og i visse tilfælde personalet overføres til station 1, henholdsvis station 3, for færdigbehandling af sagen. Der må ikke på station 2, 4 og 5 befinde sig anholdte på stationen efter kl. 2300, medmindre der er en chargeret vagthavende til stede, og sagsbehandlingen skønnes hurtigt at kunne tilendebringes, således at løsladelse kan ske.

Starter stationens personale sagsbehandling under patrulje, og skønnes det, at sagsbehandlingen med eventuelle anholdte vil have en varighed ud over kl. 2300, meddeles dette til vagthavende, der i samråd med vagtlederen på station 1 (for station 4's og station 5's vedkommende) henholdsvis station 3 (for station 2's vedkommende) afgør, om personalet, sagen og anholdte kører direkte til station 1 henholdsvis station 3 for sagsbehandling.

Er det nødvendigt at overføre en detentionsanbragt fra en station til station 1 henholdsvis station 3, skal dette opdateres i anholdelsesdisposition (OT) – overført til natberedskab. Der tages en kopi af anholdelsesblanketten, som følger den anholdte. Den originale anholdelsesblanket bliver på stationen med påtegning om tidspunktet for overførslen under rubrikken 'eventuelle bemærkninger'. Station 1 henholdsvis station 3 påfører tidspunktet for modtagelsen af den anholdte og fortsætter med tilsyn på kopien. Når løsladelse sker, påtegner station 1 henholdsvis station 3 dette og beholder anholdelsesblanketten i eget ringbind, samt foretager løsladelse i POL-SAS.

Er det nødvendigt at overføre en anholdt fra en station til station 1 henholdsvis station 3 for videre sagsbehandling, skal dette opdateres i anholdelsesdisposition (OT) – overført til natberedskab. Der tages en kopi af anholdelsesblanketten, som følger den anholdte. Det foreliggende sagsmateriale følger ligeledes den anholdte og skal være så godt beskrevet, at natberedskabet har mulighed for at færdiggøre sagen.

Samme fremgangsmåde anvendes ved overførsel af anholdte kl. 0700 fra natberedskabet til stationerne, hvor natberedskabet opdaterer i anholdelsesdisposition (OF) – overført fra natberedskab.

Det skal bemærkes, at koderne (OT) – overført til natberedskab og (OF) – overført fra natberedskab er to nye anholdelsesdispositioner, som alene er oprettet for at dokumentere og måle overførsel af anholdte til og fra natberedskabet. Koderne må ikke benyttes til andet end overførsler.

...”

Station 3 var ikke som Station 1 på tidspunktet for min inspektion omfattet af forsøgsordningen med elektronisk overvågning til delvis erstatning for det personlige tilsyn. Efter denne ordning skal

de første to tilsyn ske personligt hvorefter tilsynene normalt kan overgå til alene at foregå ved elektronisk overvågning – via monitor og lyttefunktion. Station 3 havde dog det lytte- og overvågningsudstyr som er nødvendigt for at deltage i forsøgsordningen. Justitsministeriet har tidligere orienteret mig om Rigspolitechefens skrivelse af 5. marts 2001 hvoraf det fremgår at det er besluttet at alle københavnske politistationer skal være omfattet af ordningen.

Under inspektionen blev det oplyst at detentionslokalerne på Station 3 bruges til andet end egentlige detentionsanbringelser, f.eks. som venterum eller som ”fogedrum”.

Endvidere blev det oplyst at alle der anbringes i detentionslokalerne bliver visiteret forud for anbringelsen. Grundigheden af visitationerne er relativ, forstået på den måde at nogle efter en konkret vurdering fratages livrem mv. mens andre (særligt anholdte som skal anbringes i venterum) blot visiteres for at sikre at de ikke er i besiddelse af egentlige våben eller lignende.

Der er obligatorisk lægetilkald ved detentionsanbringelser, og samarbejdet med de vagthavende læger fungerer tilfredsstillende. Der er ingen faste aftaler med vagtlæger.

3. Rapportgennemgang

Jeg bad under inspektionen om rapportmateriale vedrørende de seneste 20 detentionsanbringelser forud for den 13. december 2000 hvor inspektionen blev varslet. Min anmodning vedrørte således rapporter fra den periode hvor der på grund af ændring af natberedskabet som udgangspunkt alene skete detentionsanbringelse på Station 1, jf. pkt. 2 ovenfor. Jeg modtog anholdelsesblanketter vedrørende 21 anbringelser i perioden fra den 2. november 2000 til den 10. december 2000.

Jeg har ikke modtaget udskrifter fra POL-SAS (Politiets elektroniske sagsstyringsystem).

Anbringelserne nævnt under gennemgangen nedenfor er angivet med det ”AP.nr.” (anholdelsesprotokolnummer) der er angivet i anholdelsesblanketten.

Anholdelsesblanketten indeholder bl.a. felter til notering af navn, adresse og CPR-nummer på den anholdte, dato og klokkeslæt for anholdelse og indbringelse til politistationen, årsagen til anholdelsen, spirituspromille, og hvor anbringelse er sket (i detentionen eller andre steder). Det er i alle tilfælde anført hvilket detentionslokale anbringelse er sket i. Herudover er der rubrikker til angivelse af tidspunktet for eventuel tilkaldelse og tilsyn af læge og navnet på den pågældende læge. Der er endvidere felter til angivelse af hvem der har foretaget anholdelsen af og indbragt den pågældende til stationen, hvem der har visiteret og hvem der er modtagende vagthavende. Endelig er der felter til notering af skader/spor/tilstand og eventuelle sygdomme samt til notat om foretagne tilsyn ved angivelse af klokkeslæt og tjenestenummer på de(n) der har tilset vedkommende.

Blankettens bagside indeholder bl.a. fortrykte rubrikker til angivelse af penge og andre værdigenstande, angivet som øringer, ringe, kæde(r), ur og andet, som er taget i forvaring ved visitationen. Der er endvidere fortrykte felter til notat om bl.a. udlevering af vejledning og ”pjece” til anholdte. Sidstnævnte er angivet i forbindelse med felt til angivelse af dato og klokkeslæt for løsladelse, og jeg går derfor ud fra at der sigtes til (Rigspolitechefens) pjece om alkoholafvænnings- og -behandling. Der er endvidere en rubrik til anholdtes underskrift som kvittering for udlevering af de effekter der har været taget i forvaring.

En blanket (AP. nr. 15385) er meget sparsomt udfyldt og indeholder en henvisning til bagsiden som jeg ikke har modtaget nogen kopi af. Min undersøgelse omfatter derfor ikke denne anholdelsesblanket.

En anden blanket (AP.nr. 16879) – som øverst i venstre hjørne er mærket Station 1 – er omfattet af min gennemgang af rapporter som jeg modtog på Station 1. Den indgår derfor ikke i denne undersøgelse.

På 3 af anholdelsesblanketterne – hvoraf 2 (AP.nr. 16753 og AP.nr. 16693) i øverste venstre hjørne er mærket Station 1 – er det noteret at de pågældende var anbragt i venterum. I alle 3 tilfælde er der ført tilsyn med de pågældende, i 2 af tilfældene er der sket lægetilkald (AP.nr. 16753 og 16693) og i et af tilfældene (AP.nr. 16753) fremgår det af rubrikken om ”Skader/spor/tilstand” at den pågældende var ”beruset/let”. Uanset disse forhold lægger jeg til grund at der i alle tilfælde er tale om

egentligt venterumsanbragte og ikke detentionsanbragte i venterum. Disse 3 sager indgår derfor heller ikke i min undersøgelse.

Jeg beder Politidirektøren bekræfte at de pågældende var venterumsanbragte og ikke personer som burde have været anbragt i detentionslokaler.

Endnu en blanket er i øverste venstre hjørne mærket Station 1 (AP.nr. 15865). I rubrikken med ”Skader/spor/tilstand” er følgende anført; ”Indbragt t. 3 kl. 0635 !”. Station 1 har efter min inspektion telefonisk (på baggrund af oplysninger fra POL-SAS) oplyst at den pågældende kl. 6.40 blev overført fra Station 1 til Station 3, jf. de under pkt. 2 nævnte oplysninger om ordningen med natberedskab på Station 1. På den baggrund og da det på anholdelsesblanketten første noterede tilsyn fandt sted kl. 06.35 går jeg ud fra at alle tilsyn er sket på Station 3, og sagen indgår derfor i min undersøgelse.

Yderligere 3 blanketter er i øverste venstre hjørne mærket Station 1. Sagerne vedrører alle detentionsanbringelser som er sket om natten i den periode hvor forsøgsordningen med natberedskab var gældende. Da det umiddelbart ser ud som om de pågældende har været anbragt på Station 1, vil sagerne ikke på nuværende tidspunkt indgå i denne undersøgelse. Jeg ønsker imidlertid de pågældende sager bedre belyst:

Den ene har AP.nr. 16029. På blanketten er der ikke noteret tilsyn selvom det fremgår at den pågældende var anbragt i et detentionslokale.

Jeg beder Politidirektøren om nærmere oplysninger om den pågældende sag, herunder om hvor den pågældende var anbragt og hvilken station der således skulle sørge for at tilse den pågældende.

Den anden har AP.nr. 16062. Vedrørende denne sag har jeg kun fået en enkelt side (forsiden) fra anholdelsesprotokollen. Der er således ikke nogen effektliste, og det fremgår ikke hvornår den pågældende blev løsladt.

Jeg beder Politidirektøren om nærmere oplysninger om sagen, herunder om løsladelsestidspunkt og hvor den pågældende faktisk var anbragt.

Den tredje har AP.nr. 16387. Det fremgår af blanketten at det sidste tilsyn fandt sted kl. 06.15, mens det på side 2 fremgår at den pågældende blev ”løsladt på bopæl af krimpol” kl. 12.50. Hvad der er sket i mellemtiden, og præcis hvor den pågældende har opholdt sig, står ikke klart.

Jeg beder Politidirektøren om også at oplyse nærmere om denne sag, herunder om løsladelsestidspunkt og hvor den pågældende var anbragt.

Min undersøgelse omfatter herefter på nuværende tidspunkt 13 anbringelser.

Af Politiets Årsberetning for 1999 fremgår det (s. 145) at der i dette år var i alt 1135 detentionsanbringelser af spirituspåvirkede personer i Københavns politikreds. Det fremgår ikke hvor mange af dem der skete på Station 3. Af de 1135 anbringelser blev 967 lægeundersøgt (mens 98 blev indbragt til sygehus og 14 bragt til hjemmet).

Nærmere regler om detentionsanbringelse er fastsat i Rigspolitechefens kundgørelse om detentionsanbringelse af spirituspåvirkede personer. På det tidspunkt hvor de gennemgåede anbringelser fandt sted, var det Kundgørelse II nr. 55 af 28. marts 1994 der var gældende, og som der derfor er henvist til nedenfor. Denne kundgørelse er nu afløst af Kundgørelse II, nr. 55, af 27. juni 2001 der trådte i kraft den 1. august 2001.

Politidirektøren har i PD-Orientering nr. 39 af 11. oktober 2000 fastsat lokale bestemmelser om detentionsanbringelse af spiritus- og blandingsmisbrugspåvirkede personer.

3.1. Grundlaget for detentionsanbringelsen

Efter kundgørelsens § 2 må i almindelighed kun spirituspåvirkede personer anbringes i detention.

Anbringelse af spirituspåvirkede personer i detentionen må dog kun ske hvis det skønnes strengt nødvendigt, jf. kundgørelsens § 1, stk. 2.

Det er således efter kundgørelsen uden betydning i hvilken grad den pågældende er spirituspåvirket, ligesom der undtagelsesvist vil kunne ske anbringelse af personer der ikke er spirituspåvirkede (jf. § 2), men anbringelse i detentionen forudsætter i alle tilfælde at det skønnes strengt nødvendigt (§ 1, stk. 2).

Fra min inspektion senere samme dag af Station 2 er jeg bekendt med at Københavns Politi i brev af 4. august 2000 anmodede stationslederne om nærmere oplysninger om anvendelsen de enkelte steder af detentionsrum til personer der ikke er påvirkede af spiritus.

Jeg anmoder Politidirektøren om at sende mig Station 3's besvarelse af denne anmodning.

På anholdelsesblanketten er det i 5 tilfælde i feltet til angivelse af bl.a. tilstand anført at den pågældende var beruset, i nogle af tilfældene med angivelse af graden heraf, fra let/middel (en anbringelse med j.nr. 0103-62610-10239-00 hvor AP.nr. som det eneste tilfælde ikke er angivet) til meget beruset (AP.nr. 16810). I 6 tilfælde (AP.nr. 16415, 15576, 15727, 16054, 16768 og 16810) er det i feltet til angivelse af anholdelsesårsag anført at de pågældende var ”berusere”.

I sammenlagt 8 tilfælde fremgår det udtrykkeligt at der var tale om spirituspåvirkethed.

I ingen af tilfældene er feltet til angivelse af alcometertest udfyldt.

I 4 tilfælde fremgår det ikke udtrykkeligt om de pågældende var påvirkede af spiritus. Anholdelsesårsagen i disse tilfælde er imidlertid angivet som politivedtægten i 2 tilfælde, i det ene vedtægtens §§ 3 og 4 (sidstnævnte bestemmelse vedrører spirituspåvirkethed), i et tredje tilfælde § 53 (jeg går ud fra der er tale om færd-

selslovens § 53 – spirituskørsel), i et fjerde tilfælde vold (den pågældende blev anholdt på et diskotek).

Jeg lægger til grund at også de pågældende i disse 4 tilfælde var spirituspåvirkede.

I det sidste tilfælde (AP.nr. 16371) fremgår det af feltet vedrørende tilstand mv. at den pågældende var ”påvirket af et eller andet.” Om der var tale om spiritus eller euforiserende stoffer eller eventuelt begge dele er således ikke klart.

Fra en sag om et dødsfald i detentionen på Politistationen i Aalborg er jeg bekendt med at Rigspolitichefen har udtalt at kundgørelsen historisk set som udgangspunkt aldrig har omfattet andre end spirituspåvirkede personer. (Den nye kundgørelse omfatter alle personer der er berusede, hvad enten det skyldes alkohol eller andre berusende og/eller bedøvende midler, jf. § 1, stk. 1). Rigspolitichefen har også anført at en tilbageholdt person som skønnes påvirket alene af medicin og/eller narkotika, eller af en kombination af spiritus og medicin/narkotika, efter Rigspolitichefens opfattelse bør lægeundersøges og i svære tilfælde straks bringes til hospital. Rigspolitichefen har samtidig tilkendegivet at denne opfattelse ikke fremgår af kundgørelsen eller andre instruktive forskrifter for politiets arbejde. (Efter den nye kundgørelse skal der ske lægetilsyn ved alle detentionsanbringelser, jf. § 12. En sådan regel gælder allerede for detentionsanbringelser i København, jf. PD-orienteringens § 2, stk. 2, og nedenfor under pkt. 3.2.).

Der var lægetilsyn i sagen med AP.nr. 16371 hvor den pågældende muligvis enten kun eller sammen med spiritus havde indtaget euforiserende stoffer. Der skete lægetilkald 10 minutter efter den pågældende blev indbragt til stationen, og lægeundersøgelsen fandt sted 35 minutter efter at lægen blev tilkaldt. Der er ikke noget notat om lægens bemærkninger, men jeg lægger til grund at lægen har ment at anbringelse i detentionen var forsvarlig.

Jeg lægger således til grund at (opretholdelse af) anbringelsen i detentionen i dette tilfælde er i overensstemmelse med kundgørelsens § 2.

Jeg lægger herefter til grund at alle anbringelserne har været i overensstemmelse med kundgørelsens § 2.

Jeg har ikke grundlag for en nærmere efterprøvelse af om detentionsanbringelserne i de enkelte tilfælde var strengt nødvendige, jf. kundgørelsens § 1, stk. 2. Jeg går ud fra at det har været tilfældet.

Jeg lægger således også til grund at anbringelserne i alle tilfælde har været i overensstemmelse med kundgørelsens § 1, stk. 2.

3.2. Lægeundersøgelse

Efter kundgørelsens § 9 skal der ske lægeundersøgelse medmindre det på grundlag af den tilbageholdtes tilstand eller omstændighederne i øvrigt, f.eks. oplysninger om den tilbageholdtes færden, findes ubetænkeligt at lægeundersøgelse undlades.

Politidirektøren har i en skrivelse af 23. august 2000 til stationslederne i ordenspolitiet på Station 1-6 fastsat lokale bestemmelser om lægetilsyn med detentionsanbragte. Politidirektøren har heri bestemt at der fremover ”altid og uden undtagelse skal gennemføres lægetilsyn af detentionsanbragte i Københavns politikreds – enten ved undersøgelse på skadestue eller ved tilkaldelse af læge.” Det fremgår som tidligere nævnt nu også af PD-orienteringens § 2, stk. 2.

I 2 af de undersøgte sager (AP.nr. 16415 og AP.nr. 17727) skete lægetilsyn på BBH (som jeg antager er en forkortelse for Bispebjerg Hospital) inden indbringelsen til Station 3.

Herudover er det i alle tilfælde på nær et (sagen der kun har et j.nr. 0103-62610-10239-00) noteret at der er tilkaldt læge. Bortset fra i 3 tilfælde (AP.nr. 15910, 16850 og 16857) er det i alle tilfælde, herunder i sagen med j.nr. 0103-62610-

10239-00, noteret at der var tilsyn ved læge. Jeg lægger således til grund at der for sagen med j.nr. 0103-62610-10239-00's vedkommende er tale om en forglemmelse med hensyn til udfyldelse af rubrikken til angivelse af tidspunkt for tilkald af læge og for sagerne med AP.nr. 15910, 16850 og 16857 om en forglemmelse med hensyn til notat om lægens tilsyn, idet læge som det fremgår også blev tilkaldt i disse sager.

Under de givne forudsætninger var der således – i overensstemmelse med politidirektørens brev af 23. august 2000 – lægetilsyn i alle tilfælde.

Kundgørelsen foreskriver ikke notatpligt med hensyn til spørgsmålet om overvejelser om lægetilsyn. I den nye kundgørelse er der bestemmelser om notatpligt (§ 14, stk. 3).

I ingen af tilfældene foreligger der blandt det materiale som jeg har modtaget, et notat fra lægen om tilsynet. I 9 af de 13 tilfælde er det angivet hvem der forestod lægetilsynet. I 7 af de 13 tilfælde er der anført noget i feltet til angivelse af eventuelle sygdomme. I de fleste af disse tilfælde fremstår angivelserne som anført af personalet og ikke af lægen. Af PD-Orientering nr. 39 fremgår det at lægen efter sin undersøgelse udfylder en lægeerklæring, jf. § 5, stk. 3. Jeg går derfor ud fra at der findes lægeerklæringer i sagerne.

Jeg beder Politidirektøren om at bekræfte at der findes lægeerklæringer i sagerne.

Jeg anmoder desuden Politidirektøren om kopi af erklæringerne i de 5 seneste sager (AP.nr. 16810, 16858, 16850, 16857 og sagen uden AP.nr. med j.nr. 0103-62610-10234-00).

Der er ikke i kundgørelsen fastsat tidsmæssige bestemmelser inden for hvilke der skal ske tilkaldelse af eller undersøgelse ved læge.

Formålet med bestemmelserne om lægetilsyn er at vurdere om det er forsvarligt at lade den detentionsanbragte være anbragt i detentionen, eller om der eventuelt skal ske indlæggelse. Dette forudsætter at tilkaldelse af læge og undersøgelse af den detentionsanbragte sker snarest muligt efter indbringelsen.

I PD-orienteringen er det i § 4, stk. 2, sidste punktum, anført at der skal tilkaldes læge hvis vagtlederen/vagthavende med særligt ansvar for detentionsanbragte efter fremstillingen af den pågældende skønner at han/hun kan detentionsanbringes. Lægetilkald skal således ske umiddelbart efter fremstillingen for vagthavende.

I 7 af de 13 sager er det angivet på hvilket tidspunkt lægen blev tilkaldt.

I 2 af de resterende 6 tilfælde er der i feltet til angivelse af tidspunktet for lægetilkald angivet en dato (AP.nr. 16858 og 16850). I et tilfælde er der en stedsangivelse i feltet (AP.nr. 16415 og 16857). Og som ovenfor nævnt er der i et tilfælde (sagen der kun har et j.nr. 0103-62610-10239-00) ikke notat om lægetilkald. I de 2 tilfælde hvor der skete lægetilsyn inden de pågældende blev indbragt til stationen er der ikke noteringer om (efterfølgende) lægetilkald.

Anholdelsestidspunktet og tidspunktet for indbringelse til politistationen fremgår af alle sagerne (i sagen med j.nr. 0103-62610-10239-00 mangler imidlertid datoen for indbringelsen). Tidspunktet for fremstillingen for vagthavende fremgår ikke.

I 4 tilfælde er det på grund af den manglende angivelse af tidspunktet for lægetilkald ikke muligt at konstatere hvor tidligt efter indbringelsen der skete lægetilkald. I sagen med AP.nr. 16858 blev der dog foretaget lægeundersøgelse 20 minutter efter indbringelsen til stationen, og det kan således lægges til grund at der skete lægetilkald inden for dette tidsrum. I de 2 tilfælde (AP.nr. 16415 og 15727) hvor der skete tilsyn inden indbringelsen til Station 3 er der – som nævnt oven for – ikke noteringer om (efterfølgende) lægetilkald.

I 5 af de 7 tilfælde hvor der som ovenfor nævnt er en tidsangivelse for lægetilkaldet, skete lægetilkald inden for 12 minutter efter indbringelsen. I et tilfælde (AP.nr. 15865) skete lægetilkald 23 minutter efter indbringelsen og i et tilfælde (AP.nr. 15576) skete lægetilkald 40 minutter efter indbringelsen.

Tilkaldelse af læge skal som nævnt efter PD-orienteringen ske umiddelbart efter fremstillingen for vagthavende og efter min opfattelse snarest muligt efter indbringelsen.

Jeg går ud fra at fremstilling for vagthavende sker umiddelbart efter indbringelsen. Det fremgår ikke hvor lang tid en sådan fremstilling normalt tager, eller hvor lang tid den har taget i de enkelte tilfælde, men jeg er opmærksom på at fremstillingstiden varierer fra tilfælde til tilfælde.

Efter min opfattelse er lægetilkald der sker mere end 10-15 minutter efter indbringelsen, ikke snarest muligt. Det er således efter min opfattelse beklageligt at der i 2 tilfælde gik henholdsvis 23 og 40 minutter fra indbringelsen til der skete lægetilkald.

Efter min opfattelse er det desuden beklageligt at det i enkelte af de undersøgte sager ikke er muligt at konstatere på hvilket tidspunkt der skete lægetilkald og dermed heller ikke om de for Københavns Politi internt gældende regler i disse sager er iagttaget.

I den nye detentionskundgørelse er det anført at der under transporten til politistationen skal ske underretning af vagthavende der skal tilkalde læge (§ 6). Lægeundersøgelse skal endvidere ske inden endelig anbringelse i detentionen (§ 12). Lægetilkald skal således ske umiddelbart efter underretningen og vil derfor normalt være sket inden den tilbageholdte indbringes og fremstilles for vagthavende.

Under henvisning hertil, foretager jeg mig ikke yderligere vedrørende spørgsmålet om tidspunktet for lægetilkald.

I 5 af de 13 tilfælde fremgår det på grund af manglende notat om henholdsvis tilkaldelses- og tilsynstidspunktet ikke hvor lang tid der gik mellem tilkald og tilsyn. Dette er ikke relevant at konstatere for så vidt angår de nævnte 2 sager (AP.nr. 16415 og 15727) hvor der ikke var lægetilsyn efter indbringelsen. I de 6 sager med fyldestgørende tidsmæssige angivelser for så vidt angår tilsyn og tilkald af læge fandt tilsynene sted henholdsvis 25 minutter, 2 timer og 55 minutter, 10 minutter, 35 minutter, 30 minutter, og 55 minutter efter tilkald.

I forhold til tidspunktet for indbringelsen var der i sagen med AP.nr. 16415 lægeundersøgelse på Bispebjerg Hospital 40 minutter før den pågældende blev indbragt til stationen og i sagen med AP.nr. 15727 blev den pågældende undersøgt 45 minutter før anholdelsen og 47 minutter før indbringelsen til stationen. I 2 tilfælde blev de pågældende tilset af læge 20 minutter efter indbringelsen. I 2 tilfælde gik der hhv. 40 og 45 minutter fra indbringelsen til lægeundersøgelsen fandt sted. I 4 tilfælde gik der hhv. 1 time, 1 time og 5 minutter, 1 time og 40 minutter og 3 timer og 18 minutter.

Da 3 anholdelsesprotokoller (AP.nr. 15910, 16850 og 16857) mangler angivelser af hvornår lægetilsyn fandt sted, er det i disse sager ikke muligt at konstatere hvor lang tid der gik mellem indbringelsen og lægetilsynet.

Jeg har tidligere i forbindelse med inspektion af detentioner udtalt at lægetilsyn der sker mere end en time efter indbringelsen, efter min umiddelbare opfattelse ikke er snarest muligt.

Jeg mener det er kritisabelt at der i et tilfælde gik mere end 3 timer mellem indbringelsen og lægetilsynet.

Jeg beder i øvrigt Politidirektøren om at oplyse nærmere om den fremgangsmåde der følges ved tilkald af læge, herunder om hvilke aftaler med læger der måtte være indgået med henblik på gennemførelse af tilsyn med detentionsanbringelse snarest muligt efter indsættelsen i detentionen. Jeg henviser i den forbindelse også til Justitsministeriets cirkulæreskrivelse af 2. december 1997 til

samlige politimestre og Politidirektøren i København hvori ministeriet har henstillet at der indgås lokale aftaler hvor dette er nødvendigt for effektivt at sikre det foreskrevne lægetilsyn ved detentionsanbringelse.

3.3. Oplysninger fra kriminalregistret

Efter kundgørelsens § 12 skal der hurtigst muligt og inden anbringelse i detentionsrum iværksættes, indhentes oplysninger om den tilbageholdte i kriminalregistret med henblik på f.eks. skærpet tilsyn, eventuelle sygdomme mv.

Der er ingen rubrikker i anholdelsesblanketten vedrørende forespørgsel til kriminalregistret, og det fremgår heller ikke i øvrigt af nogen af sagerne om der (rutinemæssigt) har været foretaget forespørgsel i kriminalregistret om den pågældende. Jeg går imidlertid ud fra at der rutinemæssigt forespørges i kriminalregistret, og at det noteres i POL-SAS.

Jeg anmoder Politidirektøren om en udtalelse om hvilken fremgangsmåde der følges på Station 3 i relation til bestemmelsen i kundgørelsens § 12. Jeg anmoder endvidere om oplysning om hvorvidt der er indhentet oplysninger fra kriminalregistret i de konkrete tilfælde, og om kopi af eventuelle notater/udskrifter herom for de seneste 5 anbringelsers vedkommende (AP.nr. 16810, 16858, 16850, 16857 og sagen uden AP.nr. med j.nr. 0103-62610-10239-00).

3.4. Visitation

Efter kundgørelsens § 13, stk. 1, skal der inden anbringelse i detentionen ske visitation i overværelse af vagthavende. Ved visitationen skal der som hovedregel medvirke to polititjenestemænd som hver for sig skal foretage en fuldstændig undersøgelse af den tilbageholdte. Den tilbageholdte skal fratages alle genstande som kan benyttes til at volde skade på den pågældende selv, på andre personer eller på ting. Herudover skal bl.a. samtlige lommer tømmes, og de bør krænges ud hvis det er muligt. Efter bestemmelsens stk. 2 må en egentlig visitation kun foretages af personer af samme køn som den der visiteres.

I PD-orienteringen er det i § 5, stk. 1, anført at der skal foretages en grundig visitation af den anholdte.

I forbindelse med min inspektion af detentionen i Nykøbing Falster udtalte jeg at jeg – da formålet med visitation forud for indsættelse i detentionen er at sikre at den pågældende fratages alle genstande som kan benyttes til at volde skade – går ud fra at der efter bestemmelsen i § 13 altid er pligt til at foretage en egentlig visitation (i form af beføling af den ”indre” beklædning), og at det således ikke er tilstrækkeligt med en overfladisk visitation af den ydre beklædning. Jeg forstår herefter sondringen i § 13 mellem visitation og egentlig visitation sådan at bestemmelsen i § 13, stk. 2, om egentlige visitationer alene har til hensigt at angive at der skal være kønsfællesskab mellem den der foretager denne del af visitationen, og den der visiteres. (I den nye kundgørelse er bestemmelsen om visitation på dette punkt ændret. Hvis omstændighederne tilsiger en visitation der kan krænke blufærdigheden, må denne visitation alene foretages af personer af samme køn som den tilbageholdte, jf. § 13, stk. 4).

Efter bestemmelsen i § 13, stk. 3, skal penge og værdigenstande der fratages en tilbageholdt, noteres, f.eks. i anholdelsesprotokollen. (I den nye kundgørelse er der indført pligt til også at anføre navnene på de polititjenestemænd der har forestået visitationen, jf. § 13, stk. 5, 2. punktum).

Anholdelsesblanketten indeholder et felt til angivelse af hvem der har visiteret den pågældende. Der er foretaget notat i dette felt i 9 tilfælde. I 7 af disse tilfælde er det angivet med tjenestenummer hvem der har foretaget visitation. I 2 tilfælde er det i feltet (alene) med navne angivet hvem der forestod visitationen. Det fremgår af effektlisterne at der i alle tilfælde på nær et er inddraget penge, men ikke andre effekter. Jeg går derfor ud fra at der ved visitationerne ikke blev fundet andre værdigenstande end penge og i det nævnte enkelte tilfælde hverken penge eller værdigenstande.

Af de 9 tilfælde hvor der i anholdelsesblanketten er gjort notat om hvem der forestod visitation, er det i 2 tilfælde angivet at visitationen blev foretaget af to personer. I de øvrige 7 tilfælde er der kun angivet en person, mens det ikke for de 4 tilfældes vedkommende hvor visitationen kun fremgår indirekte ved notat på effektlisten, fremgår om den blev foretaget af en eller to polititjenestemænd. Umiddelbart ses der således ikke "som hovedregel" at have medvirket to polititjenestemænd ved visitationen.

Det fremgår endvidere ikke om visitation er sket i overværelse af vagthavende, eller om der er sket en egentlig visitation. Under inspektionen blev det oplyst at alle der anbringes i detentionslokalerne bliver visiteret forud for anbringelsen, men at grundigheden af visitationerne er relativ, jf. nærmere under pkt. 2. (Jeg er opmærksom på at der efter den nye kundgørelse ikke længere gælder et krav om at visitation skal ske under overværelse af den vagthavende).

Jeg beder Politidirektøren om nærmere at redegøre for praksis på Station 3 med hensyn til visitation forud for indsættelse i detentionen.

Da det bortset fra i 2 tilfælde enten ikke fremgår eller kun med tjenestenummer fremgår hvem der forestod visitationerne, er det ikke muligt for mig at kontrollere om de blev foretaget af personer af samme køn som den der blev visiteret.

I et tilfælde (AP.nr. 15727) var der tale om detentionsanbringelse af en kvinde. I dette tilfælde er det i den relevante rubrik med navne angivet at to kvinder forestod visitationen.

Jeg foretager mig ikke videre vedrørende dette spørgsmål.

I 7 tilfælde har den detentionsanbragte kvitteret for modtagelsen af de fratagne penge og/eller fratagne effekter. Jeg går ud fra at den tilbageholdte i de øvrige til-

fælde har fået tilbageleveret de fratagne penge mv., og at den manglende kvittering herfor skyldes at vedkommende ikke har ønsket at kvittere.

Der er ingen bestemmelser i kundgørelsen der foreskriver at den tilbageholdte skal kvittere, men fra mine inspektioner af andre detentioner er jeg bekendt med at der følges en praksis med kvittering de fleste steder. I den nye detentionskundgørelse er der en bestemmelse om at den tilbageholdte skal anmodes om at kvittere for udlevering af fratagne effekter (§ 22, stk. 2).

Efter min opfattelse bør det også noteres hvis den tilbageholdte ikke ønsker at kvittere så der ikke er tvivl om at den pågældende har fået udleveret sine effekter.

3.5. Tilsyn

Efter § 17, stk. 1, skal der ske et effektivt tilsyn med detentionsanbragte personer. Tilsyn skal, efter bestemmelsens stk. 4, ske så hyppigt som den indsattes tilstand gør det nødvendigt, og ”så vidt muligt” mindst en gang hver halve time. Når der har været foretaget tilsyn, skal dette noteres med angivelse af klokkeslæt og underskrift eller initialer, jf. stk. 5. Overvågning af detentionsrum med tekniske hjælpemidler, herunder tilsyn der alene foretages ved at kigge gennem spionøjet i døren til detentionsrummet, kan anvendes som supplement til det i stk. 4 foreskrevne tilsyn, men kan ikke træde i stedet herfor, jf. stk. 6.

I PD-orienteringen er det i § 6, stk. 2, anført at der skal ske tilsyn så ofte som den detentionsanbragtes tilstand gør det nødvendigt, og med særlig opmærksomhed indtil lægeundersøgelse har fundet sted. Tilsyn skal ske personligt, jf. stk. 1. Råder stationen over et moderne elektronisk lytte- og overvågningsudstyr, kan dette delvist erstatte det personlige tilsyn, når den anbragte personligt er tilset to gange og ikke befinder sig i en farlig situation, jf. stk. 2. Station 3 var, som nævnt ovenfor, ikke omfattet af forsøgsordningen i den periode i løbet af hvilken de gennemgæede anbringelser fandt sted. Den nye kundgørelse indeholder i § 18, stk. 2-5, nærmere forskrifter for ordningen.

Af anholdelsesblanketten fremgår, som nævnt ovenfor, dato og klokkeslæt for anholdelse, indbringelse og løsladelse. Der er ikke fortrykte rubrikker til angivelse af tidspunktet for indsættelsen i detentionen, og det er ikke angivet i noget tilfælde, jf. nærmere nedenfor.

Der er i alle tilfælde gjort notater om tilsyn. Notatet om tilsyn er foretaget ved angivelse af klokkeslæt for hvert tilsyn. I ingen tilfælde er der angivet underskrift eller initialer ud for tilsynene, men der er i stedet – i overensstemmelse med de fortrykte angivelser – angivet tjenestenummer på de polititjenestemænd der har foretaget tilsynene. I enkelte tilfælde er der anført ”læge”.

I den nye kundgørelse er det anført at der efter ethvert tilsyn (såvel personligt som elektronisk) skal ske notat herom med angivelse af klokkeslæt og ”navn” på den polititjenestemand der har udført tilsynet (§ 18, stk. 5).

Da underskrift og initialer i den nye kundgørelse er erstattet af navn, og jeg således går ud fra at politiet nu i alle tilfælde angiver navn i stedet for tjenestenummer, foretager jeg mig ikke mere vedrørende spørgsmålet om hvorvidt angivelse af tjenestenummer var i overensstemmelse med kravet i den dagældende kundgørelse om angivelse af underskrift eller initialer.

Der er fortrykt ”tj.nr.” to gange ud for hvert tilsyn, og det synes således forudsat at tilsyn om muligt sker ved to personer hvilket kun er sket i få tilfælde. Det fremgår dog hverken af kundgørelsen eller PD-orienteringen at tilsyn skal ske ved to personer; tværtimod er det i § 6 anført at tilsyn kan udføres af vagthavende selv eller af ”en” polititjenestemand der er instrueret om fremgangsmåden ved detentionstilsyn.

I 2 tilfælde (AP.nr. 16415 og 16858) er tidspunktet ud for første tilsyn angivet som det samme som tidspunktet for indbringelsen. Jeg går, for så vidt angår de nævnte 2 tilfælde, ud fra at der er sket fremstilling for vagthavende og visitation inden indsættelsen i detentionen og dermed at tidspunkterne ikke er helt sammen-

faldende, men at indsættelsen i detentionen er sket kort tid efter indbringelsen. I et tilfælde er første notat 4 minutter efter indbringelsen (AP.nr. 16850). Jeg går ud fra at hér er tale om tidspunktet for selve indsættelsen i detentionen.

Bortset fra disse 3 tilfælde regner jeg det første noterede tilsyn som det første egentlige tilsyn efter indsættelsen i detentionen. I de 3 omtalte tilfælde regner jeg det næste noterede tilsyn som det første egentlige tilsyn efter indsættelsen.

Første tilsyn (herunder lægetilsyn som i 4 af sagerne er det først noterede tilsyn) efter indsættelsen i detentionen er herefter i 6 tilfælde sket efter 20-28 minutter. I 3 tilfælde gik der mellem 35 og 40 minutter. I 2 tilfælde gik der hhv. 45 og 49 minutter, i et andet 55 minutter og endelig i det sidste tilfælde 2 timer og 13 minutter (AP nr. 15865).

Idet der er tale om mindre tidsmæssige overskridelser i forhold til kundgørelsen, foretager jeg mig ikke videre i anledning af at der i mere end halvdelen af de undersøgte sager (7 ud af 13) gik mere end 30 minutter mellem indsættelsen i detentionslokalet og det første tilsyn. Jeg mener dog at det er beklageligt at der i et tilfælde gik 2 timer og 13 minutter mellem indsættelsen og det første tilsyn.

I sagen med AP.nr. 15910 fremgår det af blanketten at det første tilsyn efter indsættelsen i detentionslokalet skete kl. 19.50 og at det næste tilsyn fandt sted kl. 08.10. Jeg har ved min undersøgelse lagt til grund at der rettelig menes kl. 20.10 og ikke 08.10. Af blanketten fremgår det videre at den pågældende kl. 22.35 blev indsat på Station 1. Jeg går ud fra at den pågældende på det tidspunkt blev overført til natberedskabet på Station 1. Således skete der i denne sag efter det oplyste kun et efterfølgende tilsyn på Station 3, og min undersøgelse omfatter derfor ikke de efterfølgende tilsyn som jeg lægger til grund fandt sted på Station 1.

Jeg beder Politidirektøren om at oplyse om det er korrekt at den pågældende blev overført til Station 1 kl. 22.35. I givet fald beder jeg endvidere Politidirektøren om at oplyse hvad der skete mellem tilsynet kl. 08.10 (20.10) og indsættelsen på Station 1 kl. 22.35.

I sagen med AP.nr. 16858 er der kun noteret et enkelt tilsyn som blev foretaget af en læge 20 minutter efter indsættelsen i detentionslokalet.

Herefter var der i alt 52 efterfølgende tilsyn på Station 3. Notaterne om senere tilsyn er ført med intervaller mellem 10 minutter og mere end 2 timer. Ud af de 52 efterfølgende tilsyn i alt (herunder lægetilsyn) er der i 34 tilfælde sket tilsyn med maksimalt 30 minutters interval, i mange tilfælde under 30 minutter. I 10 tilfælde er der gået mellem 30 og 45 minutter mellem to noterede tilsyn. I 4 tilfælde er der gået mellem 1 og 2 timer mellem tilsyn og i 4 tilfælde er der gået 2 timer og derover mellem noterede tilsyn.

De tilsyn der er sket med mere end 30 minutters interval, fordeler sig på i alt 11 af de 13 anbringelser. De tilsyn der er sket med 1 times interval og derover, fordeler sig på 5 af de 13 anbringelser.

Efter min opfattelse er det beklageligt at der i 8 tilfælde gik væsentligt længere end 30 minutter (helt op til 2 timer og 29 minutter) mellem noterede tilsyn. Da der imidlertid er tale om en mindre del af det samlede antal tilsyn, foretager jeg ikke videre.

Bortset fra en sag (AP.nr. 16850) hvor det af rubrikken for løsladelse fremgår at den pågældende blev overført til Station 1 kl. 08.20 fra natberedskab, er løsladestidspunktet angivet i alle sager. I den nævnte sag går jeg ud fra at videre tilsyn og løsladelse skete på og fra Station 1.

I sagen med AP.nr. 15727 er det sidst noterede tilsyn ført kl. 22.02. Af feltet til angivelse af løsladestidspunkt fremgår det at den pågældende blev løsladt kl. 01.55 af Station 1, natberedskabet. Jeg går derfor ud fra at den pågældende efter det senest noterede tilsyn blev overført til natberedskab på Station 1, og at der dér videre blev ført tilsyn indtil tidspunktet for løsladelsen.

I sagen med AP.nr. 15865 er løsladelsestidspunktet angivet som kl. 05.55. Endvidere er det anført at den pågældende er ”Kørt til RH”. Samtidig er det senest noterede tilsyn sket kl. 09.40.

Jeg beder Politidirektøren om at oplyse hvornår den pågældende faktisk blev løsladt, herunder hvad der skete mellem det senest noterede tilsyn og løsladelsen.

Med hensyn til vurdering af sidste tilsyn i forhold til løsladelsen er jeg opmærksom på at der fra det tidspunkt hvor den pågældende udtages af detentionen, og til vedkommende løslades, medgår tid til udlevering af eventuelle inddragne effekter og penge mv., til eventuelt toiletbesøg og til eventuel afhøring.

I 4 tilfælde er løsladelse sket under 30 minutter efter senest noterede tilsyn. I 2 tilfælde er der gået henholdsvis 40 og 48 minutter mellem det senest noterede tilsyn og løsladelsen. I et tilfælde gik der 55 minutter. I 3 tilfælde gik der hhv. 1 time og 15 minutter, 2 timer og 15 minutter og 4 timer og 18 minutter (AP.nr. 15910).

Jeg beder Politidirektøren om at oplyse hvorfor der i det sidstnævnte tilfælde gik mere end 4 timer mellem det sidste tilsyn og det noterede løsladelsestidspunkt.

Det er beklageligt at der i 8 tilfælde enten ikke er sket tilsyn i overensstemmelse med kundgørelsen i den sidste del af anbringelsen, eller at der ikke er gjort notat herom.

Vedrørende den detentionsanbragtes tilstand er der udover notater i nogle af sagerne om (graden af) påvirkethed, i enkelte tilfælde angivet skader mv. som blev konstateret ved indbringelsen. I nogle tilfælde er det noteret, f.eks. ved et minus, at der ikke var nogen skader mv. I andre tilfælde er der notat om den pågældendes adfærd. Derudover er der ikke i forbindelse med tilsynsnotaterne noteret noget om den detentionsanbragtes tilstand.

Efter kundgørelsens § 17, stk. 8, kan der i politikredsene fastsættes lokale bestemmelser om tilsynets forløb. Politidirektøren har som nævnt ovenfor fastsat nærmere regler om detentionsanbringelse i PD-Orientering nr. 39 af 11. oktober 2000. Herudover har Politidirektøren/Københavns Politi udsendt skrivelse af 23. august 2000 til stationslederne i ordenspolitiet på Station 1-6 om lægetilsyn med detentionsanbragte, jf. ovenfor under pkt. 3.2, og skrivelser af 27. april 2000 og 31. juli 2000. Skrivelsen af 27. april 2000 indskærper at oplysninger i sager om detentionsanbringelse altid skal opdateres (jf. en anmodning (af 1. marts 2000) fra Rigspolitichefen om at der ikke sker kassation af noteringer mv. om detentionsanbringelser). I skrivelsen af 31. juli 2000 er der fastsat retningslinier for viderefremstilling af PD-orienteringer, instrukser og regelændringer. Jeg har i rapporten om min inspektion af detentionen på Station 1 bedt om kopi af eventuelle andre lokale regler vedrørende detentionsanbringelse.

3.6. Løsladelsestidspunktet

Efter kundgørelsens § 18 skal tidspunktet for løsladelse fremgå af anholdelsesprotokollen. Det fremgår som ovenfor anført i alle tilfælde, bortset fra et, af bagsiden af anholdelsesblanketten. Jeg går ud fra at løsladelsestidspunktet tillige anføres i den elektroniske anholdelsesprotokol.

3.7. Vejledning om alkoholbehandling og -afvænnning

Efter § 19 i kundgørelsen skal den pågældende inden han/hun forlader politistationen, vejledes om mulighederne for alkoholafvænnning og -behandling. Rigspolitichefen har udarbejdet en pjece herom som er omtalt i Rigspolitichefens cirkulæreskrivelse af 24. november 1987.

I § 8 i PD-orienteringen af 11. oktober 2000 er det anført at den tilbageholdte ved løsladelsen skal have udleveret ovennævnte pjece.

I forbindelse med min inspektion af detentionen i Herning oplyste Justitsministeriet at der kan være behov for en revision af Rigspolitechefens pjece (som er fra oktober 1987), og at ministeriet ville tage spørgsmålet herom op over for Rigspolitechefen.

Efter bestemmelsen i § 19 har politiet en forpligtelse til at vejlede alle detentionsanbragte om mulighederne for alkoholafvænning og -behandling. Vejledning vil kunne ske mundtligt og/eller skriftligt (ved udlevering af den nævnte pjece eller andre pjecer om spørgsmålet). Efter ikrafttrædelsen af den nye kundgørelse skal der nu i alle tilfælde udleveres skriftlig vejledning (enten Rigspolitechefens pjece eller lokal udarbejdet pjece der indeholder de samme oplysninger), jf. § 21, stk. 1. Der er samtidig indført notatpligt med hensyn til spørgsmålet om der er sket en sådan vejledning (§ 21, stk. 2).

Særlige forhold kan dog gøre at vejledning i et konkret tilfælde helt eller delvist kan undlades. Jeg sigter her til tilfælde hvor den pågældende ved tidligere lejligheder har modtaget vejledning, og til tilfælde hvor den detentionsanbragte udviser direkte modvilje mod at blive vejledt, herunder ved udlevering af pjece.

Der er, som nævnt, under feltet til angivelse af løsladelsestidspunktet et felt til notering vedrørende udlevering af pjece som jeg, som oplyst ovenfor, går ud fra sigter til (Rigspolitechefens) pjece om alkoholafvænning og -behandling. Det er i intet tilfælde i dette felt (eller andetsteds) anført at vejledning om alkoholafvænning og -behandling er udleveret.

Under inspektionen blev det nævnt, som ovenfor anført, at Rigspolitechefens pjece altid udleveres til de anholdte.

Idet jeg går ud fra at der nu gøres notat i detentionsrapporten om at vejledning er udleveret, jf. kundgørelsens § 21, stk. 2, foretager jeg mig ikke mere vedrørende dette forhold.

4. Opfølgning

Jeg beder om at de udtalelser mv. som jeg har bedt om, tilbagesendes gennem Justitsministeriet som jeg ligeledes beder om en udtalelse.

5. Underretning

Denne rapport sendes til Station 3, Politidirektøren i København, Justitsministeriet, Rigspolicefen og Folketingets Retsudvalg.

Inspektionschef
Lennart Frandsen